

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator									
מגילה-הקורא למפרע	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
לעולם רבי יהודה, ואפילו לכתחילה, ולא קשיא הא - דידה, הא - דרביה.										◊	כ.
הקורא את שמע צריך שישימע לאזנו, שנאמר: (דברים ו') שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיו.	דתניא רבי יהודה אומר: משום ר"א בן עזריה:	◊	■	!						◊	כ.
(דברים ו') אשר אנכי מצוך היום על לבבך - אחר כוונת הלב הן הן הדברים.	רבי מאיר:	◊	■	!						◊	כ.
השתא דאתית להכי, אפילו תימא רבי יהודה כרביה סבירא ליה. והא דתני יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי - רבי מאיר היא.										◊	כ.
מכשיר בקטן.	רבי יהודה:									■	כ. <
קטן הייתי וקריתיה למעלה מרבי טרפון וזקנים בלוד.	תניא: אמר רבי יהודה:									◊	כ.
אין מביאין ראיה מן הקטן.	אמרו לו:								ז	■	כ.
קטן הייתי וקריתיה למעלה מרבי יהודה.	תניא, אמר רבי:									◊	כ.
אין מביאין ראיה מן המתיר.	אמרו לו:								ז	■	כ.
ולימרו ליה: אין מביאין ראיה מן הקטן									ז		כ.
חדא ועוד קאמרו ליה: חדא - דקטן היית, ועוד: אפילו גדול היית - אין מביאין ראיה מן המתיר.									!		כ.
אין קורין את המגילה, ולא מלין, ולא טובלין, ולא מזין, וכן שומרת יום כנגד יום - לא תטבול עד שתנץ החמה.										■	כ. מ
וכולן שעשו משעלה עמוד השחר - כשר.										■	כ.
מנלן?										^	כ. א
דאמר קרא (אסתר ט') והימים האלה נזכרים ונעשים, ביום - אין, בלילה - לא.										!	כ.
לימא תיהיו תיובתא דרבי יהושע בן לוי										ז	כ.
חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום	דאמר רבי יהושע בן לוי:								■	ז	כ.
כי קתני אדיום.										!	כ.
ולא מלין וכל.										■	כ. <
דכתיב (ויקרא י"ב) וביום השמיני ימול.										■	כ.
ולא טובלין ולא מזין וכל										■	כ. <
דכתיב (במדבר י"ט) והזה הטהר על הטמא וגו' ביום השביעי, ואיתקש טבילה להזיה.										■	כ.
וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד שתנץ החמה וכל.										■	כ. <
פשיטא מאי שנא שומרת יום כנגד יום מכל חייבי טבילות?										ז	כ.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא תיהיו כראיה ראשונה של זב, וראיה ראשונה של זב איתקש לבעל קרי, דכתיב (ויקרא ט"ו) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע, מה בעל קרי טובל ביום - האי נמי ליטבול ביומיה. והא ביממא לא מצי טבילה, דכתיב (ויקרא ט"ו) כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה - בליליא מיהת ליעביד מקצת שימור, ותטבול. קא משמע לן: כיון דבעיא ספירה - ספירה - ביממא היא.										!	כ.
וכולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר.										■	כ. <
מנהני מילי?										^	כ.
דאמר קרא (בראשית א') ויקרא אלהים לאור יום - למאיר ובא קראו יום.	רבא:									!	כ.
אלא מעתה, ולחשך קרא לילה, למחשיך ובא קרא לילה? הא קיימא לן דעד צאת הכוכבים לאו לילה הוא										ז	כ.
מהכא: (נחמיה ד') ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים, ואומר: (נחמיה ד') והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה	אלא אמר רבי זירא:									!	כ.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator														
מגילה-הקורא למפרע	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	כ	כ
מאי ואומר?																כ:
וכי תימא משעלה עמוד השחר לאו ימא, ומכי ערבא שמשא ליליא, ואינהו מקדמי ומחשכי - תא שמע והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה.																כ:
כל היום כשר לקריאת המגילה ולקריאת ההלל, ולתקיעת שופר, ולנטילת לולב, ולתפלת המוספין, ולמוספין, ולוידוי פרים, ולוידוי מעשר, ולוידוי יום הכפורים, לסמיכה, לשחיטה, לתנופה, להגשה, לקמיצה, ולהקטרה, למליקה, ולקבלה, ולהזיה, ולהשקיית סוטה, ולעריפת העגלה, ולטהרת המצורע.																כ:
כל הלילה כשר לקצירת העומר, ולהקטר חלבים ואברים.																כ:
זה הכלל: דבר שמצותו ביום - כשר כל היום. דבר שמצותו בלילה - כשר כל הלילה.																כ:
מגילן																כ:
דאמר קרא והימים האלה נזכרים ונעשים.																כ:
לקריאת ההלל																כ:
דכתיב (תהלים ק"ג) ממזרח שמש עד מבואו																כ:
(תהלים ק"ח) זה היום עשה ה'	רב יוסף:															כ:
ולנטילת לולב																כ:
דכתיב (ויקרא כ"ג) ולקחתם לכם ביום הראשון.																כ:
ולתקיעת שופר																כ:
דכתיב (במדבר כ"ט) יום תרועה יהיה לכם.																כ:
ולמוספין																כ:
דכתיב (ויקרא כ"ג) דבר יום ביומו																כ:
ולתפלת המוספין																כ:
כמוספין שווה רבנן																כ:
ולוידוי פרים																כ:
דיליף כפרה כפרה מיום הכפורים																כ:
(ויקרא ט"ז) וכפר בעדו ובעד ביתו: בכפרת דברים הכתוב מדבר, וכפרה ביממא הוא, דכתיב (ויקרא ט"ז) ביום הזה יכפר עליכם	דתניא גבי יום הכפורים:															כ:
ולוידוי מעשר וכו'																כ:
דכתיב (דברים כ"ו) ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית, וסמיך ליה היום הזה ה' אלהיך מצוך																כ:
לסמיכה ולשחיטה																כ:
דכתיב (ויקרא ג') וסמך ושחט, וכתוב בה בשחיטה (דברים י"ט) ביום זבחכם																כ:
ולתנופה																כ:
דכתיב (דברים כ"ג) ביום הניפחם את העמר.																כ:
ולהגשה																כ:
דאיתקש לתנופה, דכתיב (במדבר ה') ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף והקריב.																כ:
ולמליקה ולקמיצה ולהקטרה ולהזיה																כ:
דכתיב (ויקרא ז') ביום צותו את בני ישראל																כ:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator									
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ							
ולא שקית סוטה										■	<
אתיא תורה תורה כתיב הכא (במדבר ה') ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת, וכתיב התם (דברים י"ז) על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט, מה משפט ביום - אף כאן ביום.										■	◇